

Konferencja 20-lecie ACE

Parlament Europejski

3 grudnia 2010

Zdjęcia: Fabrice Debatty

SPIS TREŚCI

I. STRESZCZENIE	1
II. OTWARCIE POSIEDZENIA	2
III. MOBILNOŚĆ ARCHITEKTÓW W EUROPIE	4
Dyrektywa dotycząca kwalifikacji zawodowych (2005/36/EC)	5
Dyrektywa dotycząca usług na rynku wewnętrznym (2006/123/EC)	6
IV. ŚRODOWISKO BIZNESOWE DLA ARCHITEKTÓW EUROPEJSKICH	10
Dyrektywa dotycząca zamówień publicznych (2004/18/EC)	10
Dyrektywa dotycząca poprawy sprawności energetycznej budynków (2010/31/EU)	12
Badanie sektorowe ACE	15
Rozporządzenie dotyczące materiałów budowlanych	16

I. STRESZCZENIE

W **Sesji Inauguracyjnej**, Jos Leysens, wiceprzewodniczący ACE, przywitał wszystkich członków w imieniu prezydenta ACE Selmy Harrington. Belgijska poseł Frieda Brepoels podkreśliła znaczenie prawodawstwa UE w naszym codziennym życiu i jak na nie może mieć wpływ ACE. Uczestnicy usłyszeli jak belgijska minister Sabine Laruelle wyraża chęć zmiany przepisów w celu poprawy warunków pracy architektów i jak Komisarz Europejski, Antonio Tajani widzi przemysł budowlany jako kluczowy sektor w UE. Na zakończenie wysłuchano inspirującego przemówienia programowego wygłoszonego przez duńskiego architekta Bjarke Ingelsa i poruszającego pomysłu stworzenia przez architektów "Pragmatycznej Utopii", gdzie zrównoważony styl życia byłby bardziej przyjazny niż życie codzienne.

Sesja Druga ukazała spojrzenie na mobilność architektów w Europie. Dwie wzajemnie powiązane dyrektywy UE: dyrektywa o kwalifikacjach zawodowych i dyrektywa o usługach na rynku wewnętrznym zostały przedstawione przez członków Komisji Europejskiej i skomentowane przez członków ACE. Kluczowymi kwestiami podnoszonymi przez architektów - członków ACE były: potrzeba zwiększenia okresu szkolenia architektów w celu utrzymania wysokiego poziomu usług oraz obawy, że deregulacja zawodu architekta doprowadzić może do pogorszenia standardów.

Sesja Trzecia dotyczyła środowiska biznesowego dla architektów w Europie. W tej części konferencji omawiano unijne dyrektywy i rozporządzenia dotyczących zawodu: dyrektywę o zamówieniach publicznych, dyrektywę o poprawie charakterystyki energetycznej budynków, dyrektywę i rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. Zostały one przedstawione przez Komisję Europejską i członków ACE oraz skomentowane przez przedstawicieli przemysłu. Otrzymała się również krótka prezentacja na temat jakości powietrza w budynkach.

Członkowie ACE zwrócili uwagę, że wybór podmiotów biorących udział w zamówieniach publicznych powinien być podyktowany jakością, a nie ceną, a dla poprawy wydajności energetycznej powinno włączać się środowisko zbudowane, a nie tylko realizować sam budynek. Przedstawiciele branży producentów okazali zaniepokojenie zbyt wieloma przepisami dotyczącymi wyrobów budowlanych oraz przedstawili przykłady ich działań prowadzących do zmniejszenia zużycia energii.

Przedstawiono także rezultaty badania ACE dotyczącego zawodu architekta, dając dość ponury obraz przyszłości, ale pokazano, że pomimo spowolnienia gospodarczego w zawodzie, architekci nadal są przekonani do tego, co robią.

II. OTWARCIE POSIEDZENIA

W **Sesji Inauguracyjnej**, Jos Leysens, wiceprzewodniczący ACE, przywitał wszystkich członków w imieniu prezydenta ACE Selmy Harrington. Belgijska poseł Frieda Brepoels podkreśliła znaczenie prawodawstwa UE w naszym codziennym życiu i jak na nie może mieć wpływ ACE. Uczestnicy usłyszeli jak belgijska minister Sabine Laruelle wyraża chęć zmiany przepisów w celu poprawy warunków pracy architektów i jak Komisarz Europejski, Antonio Tajani widzi przemysł budowlany jako kluczowy sektor w UE. Na zakończenie wysłuchano inspirującego przemówienia programowego wygłoszonego przez duńskiego architekta Bjarke Ingelsa i poruszającego pomysłu stworzenia przez architektów "Pragmatycznej Utopii", w której architekci, aby pokazać obywatelom, że dziś zrównoważone budownictwo i styl życia są bardziej przyjazne niż codzienne życie - muszą słuchać konfliktów i sprzeczności w społeczeństwie, aby pomóc temu społeczeństwu nieustannie się rozwijać.

JOS LEYSSENS, wiceprzewodniczący ACE, powitał uczestników w imieniu prezydenta ACE Selmy Harrington. Podziękował Pani Friedzie Brepoels za jej wsparcie dla realizacji konferencji w Parlamencie Europejskim, czyli tam, gdzie „powstaje polityka”, formowane są dyrektywy i tworzone rozporządzenia, a obecność ACE w tym miejscu symbolizuje relacje z instytucjami UE. Podziękował również firmom, które sponsorują i współpracują z ACE w trakcie trwania konferencji.

Wspominał, że niektórzy członkowie wewnątrz ACE sugerowali jako niewłaściwe obchodzenie 20-lecia, z uwagi na problemy, przed którymi stoi sektor architektonicznych, ale ważne jest, aby spojrzeć na kryzys, a także jego skutki.

Pan Leysens opisał jak konferencja może przyczynić się do omówienia wielu europejskich dyrektyw, które są istotne dla sektora architektonicznego: dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych, dyrektywy dotyczącej usług w ramach Rynku Wewnętrznego, dyrektywy o poprawie charakterystyki energetycznej budynków i rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. Podkreślił, że ACE znacznie powiększyła się od czasu jej powstania w 1990 roku, i dziś członkowie muszą zadecydować o jej przyszłości.

Frieda Brepoels, belgijska eurodeputowana i członek European Free Alliance, mówiła jak ważne jest dla konferencji omówienie przepisów UE, ponieważ mają one zasadniczy wpływ na nasze codzienne życie - 80% przepisów krajowych lub regionalnych pochodzi z UE. Po zmianach wprowadzonych przez traktat lizboński, Parlament Europejski jest teraz współustawodawcą dla 95% wszystkich aktów prawnych.

Jako architekt z wykształcenia, Pani Brepoels akcentowała swoje przekonanie dla ważnej roli rzecznictwa ACE, które powinno w szczególności przyczyniać się do opracowania spójnej polityki w zakresie wolnych zawodów (w tym architektów), która wchodzi w zakres dyrektywy usługowej. Jednocześnie podzieliła się obawą, że na mocy niniejszej dyrektywy, architektura jest uważana za działalność czysto komercyjną. Zamknęła wystąpienie przeczcieniem, że konferencja dostarczy decydom cennych informacji.

TOM DALEMANS, przemawiając w imieniu Sabine Laruelle, minister MŚP, samozatrudnionych, rolnictwa i polityki naukowej, powiedział, że wyniki działalności architektów obserwujemy wokół nas, każdego dnia i na całym świecie.

Ponad 90% architektów pracujących na własny rachunek, działa na rzecz poprawy dobra publicznego, ale potrzebuje poprawy warunków pracy i większych zabezpieczeń finansowych.

Z tego powodu minister Laruelle zasugerowała, że architekci powinni być zachęceni do udziału partnerskiego w firmach-spółkach, w celu ograniczenia osobistej odpowiedzialności finansowej.

Mattia Pellegrini, członek Gabinetu Wiceprezesa Komisji Europejskiej Antonio Tajani, odpowiedzialnego za przemysł i przedsiębiorczość, przemawiając w imieniu komisarza Tajani powiedziała, że sektor budowlany jest kluczowym sektorem przemysłu UE, stanowiącym 10% PKB UE. Sektor ten nabiera coraz większego znaczenia, zwłaszcza ekonomicznego - zatrudnia 32 milionów ludzi, a może dostarczyć rozwiązania, które pomogą UE osiągnąć cele w zakresie zmniejszenia emisji CO2 o 20% do roku 2020.

W 2012 r. Komisja wyda komunikat w sprawie zrównoważonego budownictwa. Rozważa się rozpoczęcie przyznawania w UE nagrody dla firmy, która osiągnęła najwięcej w dziedzinie zrównoważonego budownictwa, planuje konferencję zainteresowanych stron oraz konsultacje. Komisja będzie omawiać nowe rozporządzenie dotyczące materiałów budowlanych z ACE i z innymi organizacjami w tym sektorze.

Bjarke INGELS, (BIG Architects), wygłaszając zasadnicze przemówienie konferencji, podkreślał, że architektura jest odpowiedzialna za odtworzenie budynków i miast na sposób, w jaki chce się żyć, więc jej funkcja musi być przedmiotem odpowiedniej dyskusji.

Pan Ingels powiedział, że skoro konferencja odbywa się w Brukseli, stolicy komiksów, chciałby przedstawić własny komiks, zatytułowany „Yes - is more!” jako wprowadzenie do dyskusji. Nadając rys historyczny, powiedział, że nowoczesna architektura zaczęła się od Miesa van der Rohe, który wyzwolił architekturę w jej minimalistycznym stylu (z hasłem Less is more! - przyp. tłum.), który następnie został spopularyzowany przez amerykańskiego architekta Philipa Johnsa.

Ponieważ społeczeństwo się rozwija, razem z nim rozwija się architektura, a ostatnio prezydent Barack Obama biorąc udział w wyborach prezydenckich w Stanach Zjednoczonych, wprowadził optymizm (Yes, we can!), a nie formę opozycji politycznej. W podobny sposób, jak prezydent Obama namawia USA do zjednoczenia i integracji, architektura powinna być włączna nie wyłączna, w reakcji na potrzeby społeczeństwa (stąd hasło „Yes - is more!”, obrazujące wg Bjarke Ingelsa ideę dzisiejszej architektury, w której architekci muszą mówić „tak” wobec nowych potrzeb określanych przez inwestorów i użytkowników - przyp. tłum.).

Zwrócił uwagę, że rozumiał to Karol Darwin, gdy powiedział, że najbardziej inteligentną istotą jest ta, która jest w stanie najlepiej się dostosować. Pan Ingels mówił, że jego własna architektura uwzględnia to jak miasto się rozwija, wciągając sferę publiczną do budynków, na przykład w swoim projekcie „Duńskie Schody” w Kopenhadze. Opisywał, jak „starchitect” rozwinął się od czasów kiedy Frank Gehry zaprojektował Muzeum Guggenheima w Bilbao, wytwarzając przekonanie, że dobra architektura musi być droga i zwracać uwagę całego świata.

Jednak z powodu dwóch kryzysów klimatycznego i finansowego, świat architektury otrzeźwiał i architekci stają się projektantami ekosystemów, ukierunkowania przepływu środków przez nasze miasta i budynki.

Musimy stworzyć przestrzenie publiczne i znaleźć sposoby na readaptację naszego dziedzictwa kulturowego i projektować budynki tak, aby były zarówno gospodarczo jak i ekologicznie trwałe. Mamy też na nowo wynaleźć „vernacular” (własny język, żargon - przyp. tłum.) budynków i znaleźć sposoby na wstrzyknięcie nowego życia i nowych zastosowań w ciągle zmieniające się funkcje struktury naszych miast, stwierdził Ingels, i zilustrował to przykładami z własnych projektów.

Zakończył swoje wystąpienie proponując „Pragmatyczną Utopię”, w której architekci, aby pokazać obywatelom, że dziś zrównoważone budownictwo i styl życia są bardziej przyjazne niż codzienne życie - muszą słuchać konfliktów i sprzeczności w społeczeństwie, aby pomóc temu społeczeństwu nieustannie się rozwijać. Unia Europejska może odegrać w tym swoją rolę poprzez inwestycje w regulacje dotyczące świadomego i strategicznego rozmieszczenia architektury. Więc oprócz tworzenia politycznej i gospodarczej Unii, jest to miejsce całościowego planowania przestrzennego i zrównoważonej architektury. Tak jak idea zjednoczonej Europy jest wizją utopijną, to pomysł zrównoważonego rozwoju w Europie może być pragmatycznym arcydziełem utopii, w którym wizja przyszłości Europy staje się konkretnym celem.

III. MOBILNOŚĆ ARCHITEKTÓW W EUROPIE

Podczas sesji w sprawie mobilności architektów, członkowie Komisji Europejskiej zaprezentowali dwie wzajemnie powiązane dyrektywy Unii Europejskiej:

- dyrektywę o kwalifikacjach zawodowych,
- dyrektywę o usługach na rynku wewnętrznym.

Wystąpienie zostało skomentowane przez członków ACE. Kluczowymi kwestiami podkreślanymi przez architektów - członków ACE były: potrzeba zwiększenia okresu szkolenia architektów w celu utrzymania wysokiego poziomu usług oraz obawy, że deregulacja zawodu architekta doprowadzić może do pogorszenia standardów.

Dyrektywa dotycząca kwalifikacji zawodowych (2005/36/WE)

Wdrożenie i ocena

JURGEN TIEDJE, kierownik działu kwalifikacji zawodowych Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego i Usług Komisji Europejskiej, powiedział, że wszystkie wydane od 2005 r. przepisy dotyczące kwalifikacji zawodowych we wszystkich sektorach zostały zebrane w jedną dyrektywę. A ta została przetransponowana do ustawodawstwa państw członkowskich.

Komisja Europejska jest odpowiedzialna za sprawdzenie dyplomów architektonicznych i każdego tygodnia otrzymuje informacje o nowych dyplomach i programach nauczania, na podstawie których są wydawane. Każdy z nich musi być zweryfikowany w celu zapewnienia, że spełnia dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych, zanim będzie mógł zostać wymieniony.

Tworzy to dość obszerne zadanie, a w konsekwencji pan Tiedje poprosił wszystkich obecnych, którzy składali dyplomy do weryfikacji, aby skupić się na istotnych informacjach, ewentualnie dodając tłumaczenie na język angielski, aby przyspieszyć proces.

Zaapelował do wyższych uczelni, aby rejestrować dyplomy, ponieważ umożliwia to absolwentom pracę w innych krajach, co jest szczególnie ważne w okresie kryzysu gospodarczego i spadku aktywności w budownictwie.

Najbliższe miesiące mają kluczowe znaczenie, powiedział, ponieważ mają doprowadzić do modernizacji dyrektywy PQD w 2012 r., najpierw poprzez konsultacje publiczne, a następnie poprzez zieloną księgę na jesieni 2011 roku.

Wracając do problemu wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, panie Tiedje zastanawiał się, jak daleko budżety publiczne będą w stanie tworzyć miejsca pracy i jak duża elastyczność architektów musiałaby zmienić ich drogi zawodowe.

Poruszył także, jako ważny temat, długość kształcenia architektonicznego: w większości krajów studia te trwają pięć lat, ale dyrektywa stanowi o co najmniej czterech latach. Urzędnik Komisji wyraził obawę, że jeżeli przepisy zostałyby ujednolicone na pięć lat, to może to sprawić, że uzyskanie dyplomu będzie trudniejsze, a także zwiększy to długości edukacji w czasach trudności gospodarczych. Oprócz ukończenia studiów, architekci zobowiązani są do odbycia nadzorowanych architektonicznych praktyk. Wymogi te różnią się w zależności od krajów, a w niektórych, takich jak Włochy praktyka nie jest wymagana w ogóle.

- Komisarz ds. rynku wewnętrznego i usług Michel Barnier wprowadził ideę „legitymacji zawodowej” dla zawodów regulowanych, która pozwoli ich członkom poruszać się między krajami - powiedział Tiedje. - Będzie to opcja (nieobowiązkowa), która mogłaby ułatwić procedury uznawania kwalifikacji zawodowych a w rezultacie korzyści odniosą również konsumenci, pracodawcy i odbiorcy usług architektonicznych.

JURGEN TIEDJE zasugerował, że państwa członkowskie mogą sprawić, że proces rejestracji dyplomów będzie wydajniejszy dzięki komunikacji elektronicznej, za pomocą systemu informatycznego rynku wewnętrznego opracowanego przez Komisję (IMI – System wymiany informacji na rynku UE - przyp. tłum.).

Odpowiedź i istotne zagadnienia ACE

Toal O'MUIRÉ, przewodniczący Grupy Roboczej ACE ds. dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych stwierdził że odczuwa, iż dyrektywy uległy zmianie zaczynając swoje istnienie od kwestii technicznej, a stając się częścią szerszej polityki na Jednolitym Rynku. Jego zdaniem dążenie do zwiększenia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia może prowadzić do deregulacji zawodu.

Większość państw członkowskich zgadza się, że studia architektoniczne należy wydłużyć do pięciu lat, osiągając wysoki standard usług, co pozwoli architektom znaleźć pracę w dowolnym miejscu na całym świecie. Znajduje to odzwierciedlenie w standardach UNESCO / UIA Accord, co sugeruje, że pięć lat studiów, plus co najmniej dwa lata nadzorowanego doświadczenia zawodowego jest podstawą normy edukacji architektonicznej i szkoleń.

Przyznał jednak, że zdaje sobie sprawę, że łatwiej będzie osiągnąć konsensus co do długości kursów akademickich, niż co do długości lub potrzeby nadzorowanego stażu.

Pod względem możliwości migracji posiadacza dyplomu architektury, ACE chciałaby ujrzeć prawidłową implementację art. 1 dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych, która mówi, że „kwalifikacje można uzyskać w jednym lub więcej państwach członkowskich”. Może to rodzić obawę o ograniczanie czasu trwania praktyk w niektórych państwach członkowskich oraz spowodować odmowę dopuszczenia kogoś, kto posiada dyplom z innego kraju UE do nadzorowanego kształcenia w dziedzinie architektury na jego terytorium.

Wracając do legitymacji zawodowej, pan O'Muiré powiedział że będzie to działanie skuteczne, jeżeli uznają ją wszystkie zainteresowane właściwe organy. Istnieją również podobne kwestie, takie jak możliwość korzystania z podpisu elektronicznego na kontraktach. System Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI) okazał się bardzo przydatny dla ułatwienia współpracy administracyjnej w rozpatrywaniu wniosków i ma wielki potencjał.

Dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym (2006/123/WE)

Wdrożenie i ocena

Guido Berardis, Dyrektor w Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego i Usług Komisji Europejskiej, powiedział, że jest wyraźny związek między dyrektywą usługową i dyrektywą o kwalifikacjach zawodowych: wspólnie zajmują się zakresem szkoleń i przepływu usług w odniesieniu do odpowiednich specjalistów.

Dyrektywa o kwalifikacjach zawodowych obejmuje uzyskiwanie dyplomów i kwalifikacji zawodowych, a dyrektywy o usługach (przyjęte w 2006 r., aby umożliwić swobodny przepływ usług, w tym świadczonych przez architektów), obejmują między innymi: informacje handlowe, współpracę administracyjną, ubezpieczenia, struktury opłat i kodeksy postępowania.

Dyrektywa usługowa przewiduje, że dostawcy usług muszą spełniać wszystkie regulowane elementy usługi, które oferują w państwie, w którym działają. W ramach dyrektywy usługowej, państwa członkowskie są zobowiązane do utworzenia punktów kompleksowej obsługi, dzięki której mogą być zakończone wszystkie procedury niezbędne, aby uzyskać pozwolenie na pracę w państwie członkowskim.

Dyrektywa usługowa, ponieważ odnosi się do architektów, koncentruje się na dwóch sposobach wykonywania zawodu:

- Architekci, które mają siedzibę i świadczą "usługi" w państwie członkowskim;
- Architekci, którzy świadczą usługi tymczasowe - na przykład gdy są zaangażowani w budowę domu w innym państwie członkowskim - muszą przestrzegać przepisów porządku publicznego danego kraju, bezpieczeństwa, zdrowia i środowiska;

Niektóre kraje, jak Niemcy, zniosły niektóre wymagania dla zagranicznych architektów, za pomocą tymczasowych porozumień i wymogów w zakresie ubezpieczenia, ale każde państwo członkowskie interpretuje przepisy zgodnie z lokalnymi normami. Często nie jest to jasne stanowisko - na przykład niektórzy architekci mają trudności ze znalezieniem polisy ubezpieczeniowej poza granicami swojego kraju.

Wdrożenie dyrektywy o usługach spowodowało pewne problemy, częściowo ze względu na brak zaufania do przeniesienia usług między państwami członkowskimi. Tutaj - w ułatwianiu transgranicznego świadczenia usług, jeśli potrzebne są zezwolenia - okazał się przydatny system informacji rynku wewnętrznego. Inny aspekt dotyczy jakości usług, oraz dyrektywy zachęcającej specjalistów do opracowywania dobrowolnych standardów zawodowych, na przykład kodeksów postępowania. To jest ogólny priorytet dla instytucji wspólnotowych, więc naszym celem jest, aby dyrektywa usługowa była „okrętem flagowym przejrzystości i współpracy w tworzeniu miejsc pracy” - powiedział Berardis.

Niniejsza dyrektywa jest również przydatna dla pracowników, którzy chcą pracować w różnych krajach UE, zgodnie z celami Europy 2020, a także maksymalizacją potencjału UE na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Planowany jest cykl spotkań w celu szukania sposobów na wprowadzenie innowacji dotyczących jednolitego rynku i państwa członkowskie są obecnie zaangażowane w proces wzajemnej oceny przepisów dyrektywy oraz jej bieżącej realizacji.

Pan Berardis zamknął swoje wystąpienie mówiąc, że zapewnienie usług architektonicznych jako część odpowiednich ram prawnych jest bardzo ważne, ponieważ gwarantuje, że zawód jest właściwie praktykowany i kontrolowany, aby zapewnić - w interesie publicznym - dobre, profesjonalne usługi.

Odpowiedź i istotne zagadnienia ACE

Odpowiedź DAVIDA FALLA, koordynatora ACE ds. Obszaru Tematycznego dotyczącego praktyki w architekturze i handlu usługami, została przedstawiona w jego imieniu przez WOLFGANGA HAACKA. Pan Falla wskazał na swoje zaniepokojenie „brzydkimi” skutkami niewłaściwych przepisów w państwach członkowskich, gdzie deregulacja usług architektonicznych w ramach normalizacji wyników dla własnego dobra, skutkuje budynkami, które są zaprojektowane przez źle wyszkolone, źle kontrolowane organizacje handlowe.

Chociaż wiele z proponowanych deregulacji jest pożądanym, musimy upewnić się, że w dłuższej perspektywie nie degradują one architektury w Europie. Pęd w kierunku promowania konkurencji w UE nie może prowadzić do wykluczenia ważnych względów społecznych i jakości. Potrzebujemy równowagi rozporządzenia w kontekście konieczności tworzenia wysokiej jakości środowiska.

Pozytywny aspekt to fakt, że dyrektywa usługowa ma wyeliminować niepożądane restrykcyjne przepisy, które utrudniały życie usługodawcom działającym w ramach UE, ale negatywny to ten, że na poziomie państw członkowskich, niektóre z istniejących organizacji zawodowych architektów zostały zagrożone zamknięciem, a w innych jest zagrożona niepodległość architektów.

Powiedział także, że z punktu widzenia architektów dyrektywa o kwalifikacjach zawodowych stanowi najlepszą ochronę dla konsumentów, społeczeństwa i środowiska. Musi więc iść w parze z dyrektywą o usługach tak, aby stworzyć europejskie ramy regulacji dostępu do zawodu i świadczenia usług. Dyrektywa usługowa nie powinna podważać odpowiedzialności zawodowej organizacji architektonicznych dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania dyrektywy.

Otwarta Dyskusja

LOUISE COX (przewodniczący Międzynarodowej Unii Architektów, UIA) powiedział, że Europa powinna zwiększyć czas trwania studiów architektonicznych do pięciu lat, jak to ujął to „w zgodzie z resztą świata”. Jednakże zasada, zgodnie z którą nadzorowana praktyka jest dwu- lub nawet trzyletnia, jest bardziej problematyczna. Niektórzy uważają, że architekci powinni mieć rok praktyk w kraju przyjmującym, a rok za granicą.

ALBERT Dubler (wiceprzewodniczący UIA) chciałby, aby UE była bardziej zaangażowana w zwalczanie skutków zmian klimatycznych i wprowadzanie środków adaptacyjnych wobec zmian klimatu. Wymaga to dużej przewagi technologicznej, dla której niezbędny jest okres pięciu lat studiów plus trzy lata nadzorowanych praktyk.

JURGEN TIEDJE odpowiedział, że te okresy szkolenia byłyby zbyt odległe, a w związku ze starzeniem się społeczeństwa w Europie istnieje potrzeba obecności młodych ludzi na rynku pracy. Zwrócił uwagę, że edukacja jest w kompetencji państwa, a nie UE.

RAFAEL PELLICER (Consejo Superior de los Colegios de Arquitectos de Espana) zapytał, czy wiążące członkostwo w stowarzyszeniach zawodowych byłoby sprzeczne ze swobodnym przepływem pracowników.

MR BERARDIS odpowiedział, że orzecznictwo stwierdziło, że jeśli architekt wykonuje tymczasowe usługi w innym państwie członkowskim, państwo członkowskie może poprosić go, aby został członkiem tak, aby podlegał tym samym przepisom dyscyplinarnym. Jednakże, i odnosi się to również do szkoleń, każdy przypadek musi być to rozpatrywany indywidualnie.

SVEN SILCHER (Bund Deutscher Architekten) zapytał, czy biorąc pod uwagę dodatkowe kwestie, z którymi architekci mają do czynienia w porównaniu z okresem sprzed 50 lat, nie byłoby logiczne, aby po prostu utrzymać lub nawet zmniejszać czas trwania studiów.

GEORG PENDL (Bundeskammer und der Architekten Ingenieurkonsulenten, Austria) powiedział, że w Austrii nadzorowany staż jest skrupulatnie przestrzegany, a kraje skandynawskie chciałyby aby ten system wprowadzono.

ROGER SHRIMPLIN (Royal Institute of British Architects, UK) powiedział, że wspomagał Kosowo w utworzeniu izby architektów i proponuje wzór 5 + 2 jako najlepszą drogę do osiągnięcia wysokich standardów europejskich.

Podsumowując, JOS LEYSSENS powiedział, że przedstawiciele zawodu, jako całość, zgadzają się na pięcioletni plan nauczania, ale lepiej jest mówić o podniesieniu kompetencji niż dodawaniu roku studiów. Europa nie powinna wygrywać nagród, ale pozyskiwać dobrych, dobrze wykształconych młodych ludzi.

IV. ŚRODOWISKO BIZNESOWE DLA ARCHITEKTÓW W EUROPIE

Ta sesja omówiła szereg unijnych dyrektyw i rozporządzeń, które mają wpływ na zawód architekta. • Dyrektywa o zamówieniach publicznych, • Dyrektywa nt. poprawy charakterystyki energetycznej budynków, • Dyrektywa i rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. Sesja składała się z prezentacji przeprowadzonych przez Komisję Europejską oraz odpowiedzi zarówno architektów-członków ACE, jak i przedstawicieli tych gałęzi przemysłu, które mogą być tymi tematami objęte. Odbędzie się również krótka prezentacja na temat jakości powietrza w budynkach.

Członkowie ACE zwrócili uwagę, że wybór podmiotów biorących udział w zamówieniach publicznych powinien być podyktowany jakością, a nie ceną, a dla poprawy wydajności energetycznej powinno włączać się środowisko zbudowane, a nie tylko realizować sam budynek. Przedstawiciele branży producentów okazali zaniepokojenie zbyt wieloma przepisami dotyczącymi wyrobów budowlanych oraz przedstawili przykłady ich działań prowadzących do zmniejszenia zużycia energii.

Przedstawiono rezultaty badania ACE dotyczącego zawodu architekta, dając dość ponury obraz przyszłości, ale pokazano, że pomimo spowolnienia gospodarczego w zawodzie, architekci nadal są przekonani do tego, co robią.

Dyrektywa o zamówieniach publicznych (2004/18/EC)

Wdrożenie i ocena

CLAUDIO ROMANINI, Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego i Usług Komisji Europejskiej, powiedział, że dyrektywa o zamówieniach publicznych była ujednoczeniem istniejących przepisów i przykładem do naśladowania dla państw członkowskich. Zgodnie z dyrektywą państwa członkowskie muszą wyłonić wykonawcę na podstawie jednego z dwóch kryteriów: albo najniższa cena lub najbardziej "ekonomiczna" oferta, a w 2009 dwie trzecie organizatorów zamówień wybrało to drugie.

Władze są również zachęcane do korzystania z procedury konkursów, ale nie jest to bardzo popularne: - ze wszystkich konkursach w całej Europie, 66% odbywa się we Francji, w liczbie między 1100 i 1300 w roku, w Niemczech jest ich od 150 do 450, a w Wielkiej Brytanii tylko od czterech do 24 rocznie.

Władze publiczne mają obowiązek przeprowadzania przetargów dla zakupu wszystkich prac lub produktów, od spinaczy biurowych do mostów wiszących, w sposób otwarty albo w procedurze ograniczonej. W całej Europie 80% zamówień na roboty budowlane jest przyznawanych w drodze otwartych procedur. Dyrektywa pozostawia w gestii Państw Członkowskich, czy mają organizować oddzielne przetargi na prace budowlane i zakresy projektowe (architektura) lub technicznych (głównie budowlane), czy też robić to w formie jednej oferty.

Komisja rozpoczęła proces oceny dla niniejszej dyrektywy. Oznacza to oddanie większej odpowiedzialności na poziomie krajowym, ale nie oznacza to, że publiczne przetargi odbywać się będą w próżni polityki UE, Pan Romanini zapewnił publiczność.

Zielona księga w sprawie korzystania z określonego zamówienia została uruchomiona w październiku tak, aby rozpocząć procedurę konsultacji, a druga zielona księga w sprawie modernizacji prawa zostanie wkrótce opublikowana z propozycjami legislacyjnymi, które będą gotowe pod koniec 2011 roku.

Odpowiedź i istotne zagadnienia ACE

Prezentacja GEORGA PENDLA, członka zarządu ACE, skupiła się na napięciu między ceną i jakością w zamówieniach publicznych. Zaczął od opisu znaczenia miast i budynków dla obywateli europejskich, którzy spędzają 90% czasu wewnątrz obiektów. Europa chce stać się najbardziej konkurencyjną na rynku światowym, a jej wyjątkowym wkładem jest usługa intelektualna, więc potrzebujemy jakości, niekoniecznie za najniższą cenę, podkreślił.

Jak to wynika z dyrektywy o zamówieniach publicznych, cena jest głównym kryterium, musimy się więc zastanowić, czy architekci, którzy działają na rzecz zrównoważonego rozwoju, muszą być najtańsi, powiedział PENDL.

Jak można porównywać cenę z jakością? – pytał. Podczas gdy władze lokalne i krajowe, wierzą, że podejmując decyzję w oparciu o jakość, w rzeczywistości większość zamówień jest udzielanych niemal wyłącznie na podstawie ceny usług, które kupują - a to może prowadzić do katastrofy. Powstają także problemy w sytuacji gdy cena jest głównym kryterium - czasowo może to być korzystne dla towarów takich jak papier toaletowy, natomiast z pewnością jest mniej korzystne dla oceny kryteriów intelektualnych.

Pan PENDL powiedział, że w zamówieniach publicznych 60% zamówień jest udzielanych w drodze procedury otwartej i 36% w procedurze ograniczonej. Faworyzował konkursy na usługi architektoniczne, ale powiedział, że obecnie jedynie 2% zamówień publicznych odbywa się w ten sposób. Architekci inwestują czas i pieniądze w konkursach, które są oparte na dobrym systemie przejrzystych reguł, ale mogą okazać się kosztowne.

Pan PENDL podkreślił, że architektura należy do wszystkich i architekt chce tworzyć dla obywateli takie otoczenie zbudowane, które nosi w sobie piękno i charakter. Na podstawie jakości procedury zamówień publicznych przewiduje możliwość tworzenia dobrego środowiska w codziennym życiu. Przyczynia się to zarówno do dobrobytu jak i konkurencyjności, ucząc architektów prawdziwej wiary w zasady wspólnoty europejskiej i jej prawa - powiedział, kończąc wypowiedź.

THOMAS MAIBAUM, przewodniczący Grupy Roboczej ACE ds. zamówień publicznych, podzielił się wieloma identycznymi obawami jak Georg Pendl. Wiele mniejszych pracowni architektonicznych ma trudności z uzyskaniem dostępu do zamówień publicznych, ponieważ w procesie selekcji, wydaje się, że niektóre organy władzy publicznej za pomocą dyrektywy o zamówieniach publicznych usiłują ingerować w kryteria wyboru (które w założeniach miały na celu poszerzenie procedury) i używają ich jako narzędzia do zmniejszania liczby zgłoszeń. Na przykład wiele organów określa minimalny poziom obrotu finansowego za ostatnie pięć lat, lub minimalną liczbę pracowników, co wyklucza 95% małych, prawdopodobnie bardziej innowacyjnych, pracowni architektonicznych.

Pan MAIBAUM zasugerował użycie innego narzędzia – programu Small Business Act for Europe z roku 2008 (jego celem jest poprawa podejścia politycznego do przedsiębiorczości, m.in. poprzez trwałe wpisanie zasady „Najpierw mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa” w kształtowanie polityki, począwszy od opracowywania przepisów, a kończąc na usługach publicznych, oraz wspieranie rozwoju MŚP – przyp. tłum.).

Należy wezwać państwa członkowskie, aby z bliska spojrzęły na ich praktyki w tej dziedzinie, a nie do nadużyć kryteriów wyboru. Zwrócił się do Komisji Europejskiej aby wrócić do legalnych praktyk, w których państwa członkowskie zachęca się do otwarcia swoich rynków, namawiając do korzystania z dobrego projektu.

Przekształcenie charakterystyki energetycznej budynków (2010/31/EU)

Kluczowe zmiany - Strategia UE w zakresie efektywności energetycznej

MARIA DONNELLY (dyrektor nowych i odnawialnych źródeł energii, efektywności energetycznej i innowacji w Komisji Europejskiej) pokazała tło politycznego przekształcenia dyrektywy - celów UE w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20% w porównaniu z poziomem z 1990 r., wzrost o 20% w efektywności energetycznej oraz 20% udziału energii odnawialnej w ogólnym zużyciu energii w UE do 2020 roku. Te parametry budynków umieszczają je w centrum zainteresowania UE. Co prawda istnieje duża liczba przepisów dotyczących efektywności energetycznej, ale powinny być do nich dołączone narzędzia finansowe i podatkowe - powiedziała. Mimo, że państwa członkowskie odgrywają główną rolę w zakresie efektywności energetycznej, UE posiada niektóre instrumenty finansowe, takie jak Fundusz Spójności UE oraz Europejska Lokalna Pomoc Energetyczna (ELENA).

ELENA zapewnia pomoc finansową i techniczną władzom lokalnym i regionalnym do przyciągnięcia funduszy na zrównoważone projekty energetyczne. Ten proces będzie przedłużony w 2011 roku, współpracując z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, aby co najmniej 50 mld € było dostępne na potrzeby mieszkań socjalnych. Ponadto fundusz 146 milionów € został zatwierdzony przez Parlament Europejski na cele finansowania efektywności energetycznej i energii odnawialnej.

Dyrektywa poprawy charakterystyki energetycznej budynków jest ambitna, ale realistyczna – powiedziała MARIA DONNELLY - i wprowadza pojęcia opłacalności oraz budynków pasywnych. Łącznie z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych, dyrektywa ta tworzy potencjał, będący ważnym narzędziem w kształtowaniu polityki w sektorze publicznym.

Dyrektywa ma możliwości tworzenia dodatkowych 5-6% oszczędności w zużyciu energii w UE, 5% oszczędności łącznych emisji CO₂ w UE, oraz utworzenia do 450 tysięcy nowych miejsc pracy.

Wracając do zagadnienia celu efektywności energetycznej, Pani Donnelly powiedziała, że UE nie była na najlepszej drodze do osiągnięcia 20% oszczędności energii, lecz tylko między 9 a 11%. Ponadto środowiska naukowe i polityczne nie są wystarczająco rozwinięte w UE do wprowadzenia prawnie wiążących celów w zakresie oszczędności energii. Plan działania w temacie efektywności energetycznej zostanie przyjęty w dniu 2 marca 2011 r., jako część gospodarki "niskowęglowej" UE i polityki transportowej oraz sposób na osiągnięcie efektu skali.

Odpowiedź ACE i możliwości dla architektów

LIONEL DUNET, Koordynator ACE Obszaru Tematycznego ds. architektury i jakości życia, powiedział, że oszczędność energii dostarcza architektom szansę aktywnego działania na rzecz zrównoważonego rozwoju. Przy rozważaniu prawa dotyczącego wydajności energetycznej i polityki, architekci chcą poszerzyć zakres w celu włączenia urbanistyki i wziąć pod uwagę ludzi. Jest to jedyny sposób na budowanie w szeroko zakrojonej, holistycznej idei oszczędności energii. Pierwszym krokiem w kierunku zrównoważonego rozwoju jest oparcie go na solidnych badaniach naukowych, żeby zrozumieć, że zrównoważony rozwój nie jest marzeniem, ale czymś, co dotyka naszego życia codziennego - podkreślił. Obowiązkiem Architektów jest podniesienie świadomości wśród decydentów i pomoc ludziom w zrozumieniu roli, jaką może odegrać architektura.

Najważniejsze działania będą koncentrować się na modernizacji istniejących budynków, z których większość jest "głodna energii". Architekci są jak maszyna jadąca na wprost wyzwaniom zrównoważonego rozwoju, który będzie przyszłością naszej planety - powiedział na zakończenie.

DALIBOR BORAK, członek zarządu ACE i przewodniczący Grupy Roboczej ACE na rzecz środowiska i zrównoważonej architektury, powiedział, że to dobra okazja, aby spojrzeć na rolę, jaką mogą odegrać architekci, aby pomóc ludziom żyć w sposób zrównoważony. Ilustrując swoje stanowisko użył przykładów z wystawy ACE (z okazji jubileuszu 20-lecia ACE w Parlamencie Europejskim zorganizowano wystawę budynków „zrównoważonych” zrealizowanych w ostatnich latach w krajach członkowskich UE – przyp. tłum.). Po pierwsze, należy spojrzeć na budynek w ramach istniejącej struktury miasta lub krajobrazu. Tutaj należy zwrócić uwagę na położenie budynku w całości środowiska zbudowanego, koszty infrastruktury i energii, połączeń komunikacyjnych oraz przepływu towarów i ludzi, aspekty kulturowe. Architekci mają zapewnić harmonijne połączenie budynku z otoczeniem i aspektami topograficznymi oraz uwzględnić priorytety definicji jakości środowiska zbudowanego, aspekty społeczne i różnorodności biologicznej. Pod uwagę musi również musi wziąć sam budynek - powiedział D. Borak.

W tym zawierają się takie elementy jak: elastyczność, przestrzeń społeczna dla mieszkańców, jakość światła i komfort termiczny. Obejmuje ona również dostępność, efektywność energetyczną, produkcję energii ze źródeł lokalnych, gospodarkę wodną, materiały i struktury, oraz wbudowaną energię w procesie użytkowania i konserwacji. Architekci są przygotowani do utrzymywania równowagi we wszystkich tych elementach tak, aby stworzyć kompleksową jakość środowiska w przyszłości.

Stawką jakość powietrza

Profesor OLLI SEPPÄNEN, Federacja inżynierii ogrzewania, wentylacji i klimatyzacji (REHVA) powiedział, że w pomieszczeniach budynków UE powietrze nie jest ani zdrowe, ani komfortowe. Ponad 2 miliony lat życia jest traconych rocznie poprzez słabą jakość powietrza w pomieszczeniach.

Większość zanieczyszczeń pochodzi z produktów spalania i aerozoli biologicznych, co prowadzi użytkowników pomieszczeń do zachorowań na astmę, choroby układu krążenia, syndrom chorych budynków, itp.. Zmniejsza się również ich wydajność w pracy. Na szczęście badania wykazały, że inwestycja 110 €/m² spowoduje wystarczającą poprawę wydajności i zwróci koszty w ciągu zaledwie 18 miesięcy.

Niestety istniejące normy europejskie dla środowiska wewnątrz pomieszczeń nie są wykorzystywane, a jedynie obowiązkowe, jeżeli są one zawarte w ustawodawstwie krajowym - powiedział profesor Seppänen. Finlandia jest dobrym przykładem, jak można to wykonać w praktyce. Wprowadziła ona dobrowolny system znakowania materiałów budowlanych, który promuje mało szkodliwe materiały. Wszystkie materiały, które przechodzą badania, są uprawnione do otrzymania aprobaty technicznej.

W celu promowania podobnych systemów w całej UE, belgijska prezydencja UE wystąpiła z wnioskiem do UE o przyjęcie strategii na rzecz poprawy jakości powietrza do 2015 roku. Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów (DG SANCO) zaproponowała szereg działań, w tym kompleksową integrację jakości powietrza w pomieszczeniach, poprawę efektywności energetycznej i doboru materiałów o niskim współczynniku zanieczyszczeń i nasiąkliwości. Szacuje się, że może to uratować 1.700.000 lat życia rocznie.

Otwarta Dyskusja

ALAIN SAGNE (Fédération des Architectes de Belgique) podjął kwestię zamówień publicznych, mówiąc, że ważniejsze dla władz lokalnych jest podejmowanie decyzji opartych na jakości niż na kosztach, i zapytał, czy architekci będą angażować się w proces konsultacji Zielonej Księgi w sprawie zmiany dyrektywy o zamówieniach publicznych.

Poruszył również kwestię wydatków ponoszonych przez architektów w momencie składania zgłoszeń na projekt konkursowy, mówiąc, że może to stanowić zagrożenie dla ich sytuacji finansowej, jeśli go przegrają.

MR ROMANINI odpowiedział, że wiele władz publicznych podejmuje wybór na usługę zawodowca opartą na jakości a nie cenie. Zaznaczył jednak, że to nie szczebel lokalny, ale decydenci Komisji Europejskiej, którzy muszą być przekonani.

MR PENDL powiedział, że to ważne, aby mieszać otwarte i zamknięte konkursy na projektowanie, lub konkursy dwuetapowe, w których 15 uczestników wybranych jest w pierwszej turze, którzy następnie są wynagradzani za swoją pracę w drugim etapie.

MR BORAK powiedział, że według badania ACE, ponad 70% prac architektonicznych w Europie jest wykonywanych na prywatnie na zlecenie, a tylko 30% w sektorze publicznym.

GEORGI BAKALOV z bułgarskiej Unii Architektów uważa, że powinny być obowiązkowe przepisy budowlane w zakresie budownictwa zrównoważonego, co przyczyniłoby się do rozwoju sektora prywatnego w poszukiwaniach efektywnych energetycznie budynków.

PATRICK COLOMBIER (Syndicat d'Architecture, FR) powiedział, że wystąpił problem dla młodych architektów próbujących swoich sił w konkursach we Francji w momencie obowiązku wykazania swego doświadczenia w ostatnich 3 latach. Poprosił ACE i Komisję o pomoc w zmianie tej sytuacji.

Badanie sektorowe ACE

VINCENT NACEY z Mizra & Nacey Research, przedstawił wyniki badania nad architektami (na 2010), w których wzięło udział prawie 10.000 architektów z 23 krajów.

Badanie wykazało, że poziom rynku budowlanego obniżył się o 15% między 2008 i 2010, przy czym sektor architektoniczny odczuł to najbardziej, bo wielkość rynku architektonicznego zmniejszyła się o 22%. Spadek ten dotyczy przychodów architektów, przy czym największe zmiany zaszły w najmniejszych przedsiębiorstwach a obniżenie średniego wynagrodzenia rocznego wyniosło z prawie 35.000 € do 29.500 €.

Przewidywania na rok 2011 są takie, że więcej krajów - takich jak Francja, Wielka Brytania i Niemcy - spodziewać się może mniejszej ilości pracy, a dla architektów w krajach, w których obecnie sytuacja jest trudna - takich jak Grecja czy Irlandia - może nastąpić tylko poprawa warunków.

Patrząc na prace prowadzone przez architektów: prawie 50% przychodów jest generowana przez projekty domów prywatnych, a prawie 1/3 to domy indywidualne. Jeśli chodzi o klientów, architekci przewidują mniej zleceń od osób prywatnych w najbliższych latach, a więcej od publicznych spółek akcyjnych. Spośród oferowanych usług, 2/3 to projekty budynków (podobnie jak w 2008), co jest niepokojące, ponieważ pokazuje, że architekci nie poszerzają swoich horyzontów aby uzyskać więcej pracy w czasie spowolnienia gospodarczego.

Wracając do tego jak architekci ufają, że są postrzegani: organy władzy publicznej nie cenią architektów zbyt wysoko (31%), ale ogół społeczeństwa i klienci indywidualni stawiają pozycję architektów dość wysoko, szczególnie w Skandynawii i Holandii. W odniesieniu do własnej satysfakcji, architekci w Skandynawii są zadowoleni ze swoich płac i warunków prowadzenia działalności gospodarczej, jakości życia i wyboru kariery i nie zmieniło się to, mimo trudnej sytuacji gospodarczej i spadku wynagrodzeń.

Tak więc wydaje się, że architekci są przygotowani do zadośćuczynienia sobie zmniejszonym wynagrodzeniom wysoką satysfakcją z pracy.

Wreszcie, pod względem wieku i równowagi płci - jedna trzecia architektów to kobiety, z których większość znalazła się w tym zawodzie w ciągu ostatnich piętnastu lat, z przewagą młodych architektów w Europie Południowej i Wschodniej.

Debata na temat wyników i skutków dla zawodu

Sotiris Papadopoulos (Association des Architects Diplomés, EL) był zaniepokojony brakiem świadomości opinii publicznej o roli, którą architekci mają do odegrania w zakresie poprawy struktury społecznej społeczeństwa. Obywatele błędnie wierzą, że architekci pracują tylko dla uprzywilejowanych. Zamiast tego powinniśmy wymagać, aby politycy angażowali architektów do budowy wysokiej jakości środowiska zbudowanego.

JURGEN Rauch (Vereinigung Freischaffender Architekten, DE) chciałby, aby więcej osób uznało dużą rolę, którą odgrywają architekci i jak niedawno musieli nabywać nową wiedzę techniczną aby radzić sobie ze zmieniającymi się warunkami klimatycznymi.

LISA SIOLA (Union Internationale des Architects, EL) chciałaby, aby wyniki analiz były szeroko nagłaśniane, pokazując, że architekci są zadowoleni zarówno z ich roli w społeczeństwie, jak i są gotowi przyjąć na siebie większą odpowiedzialność.

Kilka osób wśród publiczność było mocno zaskoczonych, jak mało architekci zarabiają.

Rozporządzenia dotyczące materiałów budowlanych.

Prezentacja głównych cech nowego rozporządzenia.

VICENTE Leoz Arguelles (kierownik działu budownictwa, urzędów ciśnieniowych, metrologii Komisji Europejskiej), powiedział, że rozporządzenia dotyczące materiałów budowlanych jest jednolitym systemem oceny i dostarczania informacji na temat materiałów budowlanych. Jego celem jest stworzenie warunków dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego w Europie.

Rozporządzenie dotyczące materiałów budowlanych oferuje środki do zharmonizowanych norm i odpowiedni system oceny i weryfikacji wyników. Rozporządzenie odniesie się, gdy zostanie ostatecznie przyjęte, do producentów, dystrybutorów, importerów, instytucji certyfikujących i władz krajowych.

Pan ARGUELLES podkreślił, że rozporządzenie nie było fragmentem polityki ochrony środowiska, ani aktu prawnego gwarantującego bezpieczeństwo w pracy, ale systemem stworzonym w celu zapewnienia wyrobom budowlanym takich samych standardów w całej Europie. Państwa Członkowskie dbają o to, aby wszystkie materiały budowlane były certyfikowane.

Wyjaśnił, że mikroprzedsiębiorstwa mogą odstąpić od podstawowych przepisów rozporządzenia, choć nie rozumiałby dlaczego. Stwierdził, że jeśli decydują się połączyć z innymi organizacjami w celu utworzenia laboratorium badawczego, ich produkty mogą być łatwo dostosowane do pełnego zakresu przepisów rozporządzenia, bez większych kosztów. Niniejsze rozporządzenie nie zmienia standardów, jak twierdził, jego celem jest utrzymanie ich i egzekwowanie.

JOS LEYSSENS, moderator dyskusji, był zainteresowany poziomem niezawodności, bezpieczeństwem i przejrzystością informacji, jaką architekci otrzymują od producenta, ponieważ - nie producent - będzie odpowiedzialny, za zaistnienie problemu w skończonym budynku.

Dodał, że rozporządzenie może stanowić problem dla mniejszych firm w sektorze budowlanym jako mechanizm zaproponowany. Oznacza to, że mniejsze firmy na rynku mogą być zmuszone do zastosowania się do wymogów rozporządzenia przez większych graczy gdy ci zdecydują ocenić ich produktów zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu.

Odpowiedź przemysłu

ARMIN MAYER (Instytut Efektywności Budownictwa, Johnson Controls) powiedział natomiast, że rozporządzenie o materiałach budowlanych nie było aktem prawnym ochrony środowiska, a zmiany klimatu będą miały wpływ na budowanie systemów i wytwarzanie produktów. W rezultacie wszystkie budynki muszą być tak zaprojektowane, aby zużycie energii było na jak najniższym poziomie, ale biorąc pod uwagę również dobrobyt i potrzeby mieszkańców.

Zasugerował, że do rozporządzenia należy dodać zdanie "produkty muszą być oparte o przyszłe warunki klimatyczne". Niestety, nie można opierać się na dotychczasowych uśrednionych standardach - nowe materiały będą musiały wytrzymać wzrost temperatur i opadów.

HEINZ HACKL (kierownik projektu SunLightHouse, Velux) przedstawił Model Home 2020r., który zawiera globalne podejście do projektowania domu. Wykorzystuje on tak mało energii jak to tylko możliwe, ale utrzymuje doskonałe oświetlenie i jakość powietrza w pomieszczeniach.

Jest bardzo przyjemny do życia, dostosowany do klimatu i zaprojektowany w kontekście kultury lokalnej. Wyjaśnił, że jako część swojej strategii zrównoważonego rozwoju Velux buduje sześć z tych prototypów.

VINCENT BRIAD (Dyrektor Strategii i Rozwoju Zrównoważonego, Knauf Insulation) powiedział, że jakość wyrobów budowlanych była warunkiem niezbędnym do osiągnięcia pasywności budynków. Knauf w pełni popiera rozporządzenie o materiałach budowlanych ponieważ umożliwia ono pełną przejrzystość i jest obowiązkowe we wszystkich krajach, ale uważa, że lepszym rozwiązaniem byłoby objęcie mniejszego zakresu produktów.

W przyszłości powinniśmy zaprojektować więcej zrównoważonych budynków i upewnić się, że cały proces budowy (czyli od produkcji materiałów, poprzez ich dostarczenie na budowę, oraz ich zainstalowanie itp.) jest zrównoważony - powiedział.

PAUL JACOBS (dyrektor Camfill Farr, Belgia) podkreślił znaczenie jakości powietrza wewnątrz pomieszczeń, biorąc pod uwagę, że ludzie spędzają 90% czasu wewnątrz budynków. W budynkach szkolnych zostało udowodnione, że dzieci radzą sobie lepiej w przypadku lepszej wentylacji i lepszych filtrów powietrza. Camfill Farr opracowała rozwiązanie na oczyszczenie powietrza pod nazwą Eurovent, które prowadzi do poprawy zdrowia i wyższej wydajności oraz niskiego zużycia energii..

Zasugerował on formę znakowania energii tych produktów, w taki sam sposób jak ta stosowana dla AGD.

BOBBY O'NEILL (Dyrektor Techniczny na Europę, Eternit) powiedział, że jego firma popiera każdą inicjatywę, która zapewnia jakość produktów i podstawowe normy, dopuszczające wyroby do stosowania w całej Europie, oraz upraszczanie przepisów, ale osobnym problemem są produkty, które są importowane do UE.

Wierzy, że w przyszłości nacisk będzie położony na remonty z zapotrzebowaniem na materiały energooszczędne. Nowe wyroby Eternitu mają na celu zapobieganie wewnętrznej kondensacji, mają efekt chłodzenia, likwidują mostki termiczne przy stosowaniu z zewnątrz, mają strukturę o niskiej wilgotności i różnicy temperatur oraz materiały osłonowe, które posiadają stabilność wymiarową.

PASCAL BAR (Dyrektor Techniczny ds. Rady Europejskich Producentów Materiałów dla Budownictwa CEPMC), (nominowany do panelu przez Team Stainless), powiedział, że organizacja będzie kontynuować stosowanie niniejszego rozporządzenia oraz dostarczanie informacji użytkownikom produktów.

Rozporządzenie o materiałach budowlanych daje ciągłość i spójność, i jest nastawione na produkty oparte na europejskich surowcach, ale nadal istnieją pewne problemy do rozwiązania, takie jak dostarczanie informacji na temat niebezpiecznych substancji i Europejska Ocena Techniczna przygotowana dla jednego producenta nie powinna być obowiązkowa dla innych.

Wezwał również raczej do uproszczenia procedur dla bardzo małych serii, a nie wprowadzenie różnic między bardzo małymi przedsiębiorstwami i pozostałymi w trakcie stosowania rozporządzenia.

KAY RAUWERDINK (Koordynator Badań Naukowych ds. systemów oświetleniowych, w CELMA i ELC) powiedział, że produkty oświetleniowe nie były objęte rozporządzeniem, ale zużywają energię i zużycie to można zmniejszyć o połowę dzięki zastosowaniu energooszczędnych produktów oświetleniowych i przy zastosowaniu dobrze zaprojektowanych, zainstalowanych i eksploatowanych systemów oświetleniowych.

W budynkach UE-27, 85% istniejących budynków nie ma inteligentnego oświetlenia. Jeśli byłoby zainstalowane to mogłoby o połowę zmniejszyć zużycie energii na oświetlenie i poprawić jakość światła, ze zwrotem nakładów tylko od dwóch do pięciu lat. Jako projektanci oświetlenia w budynkach, architekci odgrywają kluczową rolę w osiągnięciu właściwej charakterystyki energetycznej. Mogą oni sugerować energooszczędne produkty oświetleniowe i inne systemy. Przepisy Lighting System, które mogą przyspieszyć aktualizację istniejących systemów oświetlenia mogą wnieść konkretny wkład w Strategię Energetyczną 2010.

STEEFAAN VANDERSTRAETEN (Environment Research Centre, Daikin, Europa) koncentrował się na ogrzewaniu, wentylacji i klimatyzacji (HVAC) - mówiąc, że budynki są głównymi konsumentami energii, a HVAC zużywa jej 33%. Lepsza charakterystyka energetyczna budynków doprowadzi do lepszej ich izolacji, wzmocnionej wentylacji oraz oczyszczania w celu utrzymania jakości powietrza w pomieszczeniach, przy mniejszym obciążeniu ogrzewania i ograniczenia nośności chłodzenia.

Skuteczna wentylacja i oczyszczanie, odwracalne pompy ciepła i ciepłej wody staną się istotniejsze.

Projektowanie ekologiczne określi minimalne wymagania ochrony energetycznej i wprowadzi zakazy dla najgorszych procedur. W tym przypadku percepcja klientów będzie miała wpływ na projektowanie produktu, egzystencja zrównoważona oznacza pójście o krok do przodu, zapewniając siłę napędową innowacji i unikanie niepotrzebnych nadmiernych regulacji.

Odpowiedź Komisji

MR LEOZ ARGUELLES odpowiedział, że zgadza się, iż rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych przyniesie wiarygodność, przejrzystość i bezpieczeństwo w produkcji materiałów budowlanych. Producenci są odpowiedzialni za deklarację właściwości produktu i architekci nie ponoszą odpowiedzialności, jeśli informacje są nieprawidłowe.

Wyjaśnił, że o ile dotyczy to Komisji, Artykuł 37 rozporządzenia nie miałby wpływu na unicestwienie mniejszych firm. Niestety, przedstawiciele przemysłu nie zgodzili się, więc projekt został zmieniony.

Celem rozporządzenia było stworzenie warunków dla poprawienia działania rynku. Rozporządzenie to ma być proste – powiedział - nie komplikujmy go!

Uwagi końcowe.

Na zakończenie konferencji, JOS LEYSSENS podziękował wszystkim przemawiającym i stwierdził, że Konferencja zaskutkowała wyeksponowaniem kilku kluczowych różnic w podejściu Komisji do zawodu architekta i poglądu na sam zawód. Powiedział, że ACE ma wiele do zrobienia, aby odnieść sukces w trakcie tej kadencji i w najbliższych latach.

Koniec raportu